Num. XVI.

Þann 16. Julii [1751] fyrir miðdag var svolátandi dóms-slútning afsögð af Hr. Lögmanninum Magnúsi í Ljósateigsmálinu úr Árnesþinge:

Það er bevísað fyrir héraðsréttinum á þrætuplássinu Ljósateig, að nefndur engjapartur hafi af ábúendum jarðarinnar Holts yrktur og brúkaður verið hartnær í næstliðin 40 ár, óátalið og óákært að lögum, hvar á mót af Skálholts biskupsstóls hálfu ei hefur framkomið lögleg aðkomst, gögn eða skilríki, sem sýni, að nefndur þrætuteigur hafi nokkum tíma verið vafalaus eign Hæringsstaða Skálholtsstaðar jarðar; ei heldur er upp á staðið, að Ljósiteigur hafi fyrir lán, þant eður forleningu undir Holt hefðaður verið. Þei dæmist og ályktast, engjaplássið Ljósiteigur, sem liggur milli Hæringsstaða og Holts í Flóa, afdeildur með læk eður keldu að vestanverðu, á hverri er brú og brúarhlöð, en með stokkuðum skurði að austan, skal hér eptir vera fullkomin eign og eigindómur

jarðarinnar Holts í Flóa og eigendur sömu jarðar ei vera skyldugir aðra aðkomst þar til að framrísa en áður umgetna lagahefð. Process umkostnaður er upphafinn á allar séður.

—·—

Ofanritaður dómur er rétt afskript úr Lögþingislókinni Anno 1751 Num. XVI, prentaðri á Hólum í Hjaltadal sama ár.

Landsbjalasafninu í Reykjavík 9. okt. 1914

Jón Þorkelsson Hannes Þorsteinsson

Landsskjalasafn